

Քյաքընլըտ սանդրեմ ուկա սանդրով, } 2
որքի ջան,

Սարման տուն կյան ծին յիարած, որ- } 2
քի ջան,

Ոխճարն ասել, սառնացել ես, չես կյանի, } 2

Նզարնությունից տեղյակ-անտեղ չես կյանի:

Աչկըտ փակել, քուն ես առել, բայիկ ջան, } 2

Պապիկը քու կարուտից սիրտն ա շաղել,

Քայիկ ջան, Զարքնիր տենամ որդի՞ ես քնել,

Այ բալանե՛, այ բալանե՛, այ բալա՛:

ՍԳԵՐԳԵՐ

15(357)

Վայե՛, քու դարդը տանեմ, Հայկանուշ աքիր ջա՞ն,

Վայե՛, քու արածիցը զատ չհասկացա, Զանին մատաղ կըլեմ, Հայկանուշ աքիր, Հայկանուշ աքի՞ր:

Ասա տենամ, ենքան պաներ վուրդիա՞ն ըսեցիր,

Վուրդ գրագետ չիր, այ կնիկ, այ կնիկ:

Վա՞յ, մեզ էրեցի՞ր, խրուցի՞ր, Հայկանուշ աքիր ջան,

Վա՞յ, մեզ յաման լոցըցրիր, Հայկանուշ աքիր ջան,

Վա՞յ, ես քու ջանին մատաղ կըլեմ, այ կնիկ, Այ անքախս Հայկանուշ աքիր ջա՞ն:

Լաց կըլենք, կասե՞նք,
Ամեն մի մատրա ոսկի էր, Հայկանուշ աքիր ջա՞ն,

Քու պտղունցը ոսկի էր, Հայկանուշ աքիր ջա՞ն:

Համա ծրծոյի ես տվել,
Սկը մեզ դոլ արել, սիստակը տուն դոլ արել,

Հայկանուշ աքիր, է՛յ, է՛յ:

Վա՞յ գիղը ես ի՞նչ եմ ասըմ, Հայկանուշ աքիր,

Քու են լավ-լավ օրերն ա, Վուրդ մեր միտն ա կյանի,

Համա շատ ես էրվել,
Չատ ես տանջվել, Հայկանուշ աքի՞ր,

Համա շատ ես էրվել,
Հայկանուշ աքի՞ր, Հայկանուշ աքիր ջա՞ն:

Քու վընտի դիքածը աչկիտ լիսին ա դիքել,

Աչկըտ ման ես ածել,

Քու ջահել-ջիկան նշանածը Ծեփցըտ խվիլ ես տվել, վա՞յ:

Հա՞յ, ա խեղճացած կնիկ, Մի խղճանա ցավըտ տանեմ է՛յ:

Վա՞յ, սաղ ըլեն քու թոռները, Վա՞յ, սաղ ըլեն քու ծոռները

Քեզ ուսին կրտնեն, Կտանեն, կրտնեն, է՛յ:

Է՛ զիղը ե՞ս ինչ եմ ասըմ, Հայկանուշ աքիր, Լիսի պանն էլ արել ես,

Լիսի հետի էլ ոսկի ես ըլել, Ես քու ցավը տանեմ, Հայկանուշ աքիր ջան,

Վա՞յ գիղը ես ի՞նչ եմ ասըմ, Հայկանուշ աքիր,

Հարսըտ սարին ես պահել Թոռներըտ սարին ես պահել,

Հները-տները մնշուր պահել ես, Լիսի պանն էլ արել ես, արել ես, է՛յ:

Ասըմ ա, լավ գիղը ես ի՞նչ եմ ասըմ, Հայկանուշ աքիր ջա՞ն,

Կյանքըտ ենքան վատն ա ըլել, Համա վըեր քու նշանածին

Բանակ ես ճըմփու տըրել, Յաման ես ճամփեն պահել,

Հայկանուշ աքիր, Հայկանուշ աքիր, է՛յ, է՛յ:

Հը, քա վըեր խարարը եկավ, Հը, քա վըեր նրա սև քուստը եկավ,

Տու յաման ես դըղըցրել, Դարդըտ տանեմ, Հայկանուշ աքիր, է՛յ:

Հա՞յ ա՞յ, հա՞յ այ շաղված-շփորված, Հայկանուշ աքիր,

Հա՞յ գիղը չեմ, Չատ պան ունեմ ասիլի, Համա դէ կարը չեմ,

Իսեխսըմ ա, է՛յ, է՛յ:

16 (358)

Յամա ջա՞ն, մամա՞՝, Դո՞ւ իմ երեխաներին լավ պահեցիր,

Այ մամա ջա՞ն, այ յ մամա ջա՞ն:

Դո՞ւ ի, ես քու ծեռներին մատաղ, Ոսկի թաքերիստ մեռնեմ,

Այ մամա ջա՞ն, մամա ջա՞ն:

Տու ինչո՞ւ համար զնացիր, մամա՞ ջա՞ն,

Ըո՞ւ ոսկի ծեռքերտ որդի ժած տամ,

Այ յ մամա ջա՞ն:

Ո՞նց կանենք մենք մամա՞ ջա՞ն, ա՞յ,

Ա՞յ իմ խելունք մամա ջան, Ա՞յ իմ ծանդր ծով, աշխատասեր մամա
 ջան, Ա՞յ իմ ծանդր ծով, աշխատասեր մամա
 ջան, Ա՞յ իմ խելունք մամա ջան, Ա՞յ իմ խելունք մամա ջան,
 Ա՞յ իմ ծանդր ծով մամա ջան, Ա՞յ իմ կեսոր մամա ջան, այ, է, Խելունք մամա ջան, այ, է, է, է:
 Քա քո երեխաներին, քոռներին
 Պահեցի՛ բ, բարը չկերար, մամա ջան, Ինչո՞ւ համար գնացիր, մամա ջան,
 Քու ոսկի ծեռքերին մեռնեմ, Այ մամա ջան, այ, այ:
 Իմ խելունք, իմ տուն ու տեղ,
 Սեր դուռը չփակեյիր, մամա ջան, Խելունք ջան, մամա ջան:

17 (359)

Մնոյին տասներկու երեխա ունի՛,
 Մնոս մեռել ա, քառասուն տալի ժամանակն
 ա՛,
 Մն ջան, է՛յ:
 Ես ասե, մըրքասե, հուլունք կիավաքեյի՛,
 Մնոյին տասներկու երեխան զոռի կպահեյի՛:
 Մն ջան, ո՞յր ես գնացն՝
 Տասներկու երեխան ո՞նց կընիկարմատ
 կպահե՛,
 Մնոս է ի հետ չի գալու, Մն ջան, ինքը գնա՛ց, հավիտյան կորա՛վ,
 Էլ Մնոն չկա աշխարմը՛ ս:

18 (360)

Վահ քիրա ջան, քիրա ջան, քիրա ջան,
 Էն ե՞փ իր մեռել, վըեր միի մեռար,
 Քիրա ջան, է՛յ:
 Էտ մի քիրը տուս եկավ, բյանց
 Էկավ մեկ է ի մինը լաց ըլավ,
 Վա՛յ քիրա ջան, քիրա՛:
 Սիրտս բյանց, տուս եմ կյալի,
 Քիրա ջան, է՛յ:
 Անահիտ ջան, քոյշիկ ջան,
 Տու քան իր սիրը՛,
 Քիրա ջան, է՛յ:
 Տու երքն էիր սիրը՛,
 Քիրա ջան, է՛յ:

Էտ ո՞յր ես մեռել քիրա ջան,
 Էտ իմ տեղն ա, քիրա ջան,
 Վե կացի, ես ըտել մտնեմ,
 Քիրա ջան, է՛յ:
 Այ իմ խելունք քիրա ջան,
 Քիրա ջան, է՛յ:

19 (361)

Է՛ լարի լս, լահ լարի լս,
 Սամիկոն ջան, է՛յ:
 Ես տապ անեմ, տու քըրի,
 Տու տապ արա, ես քըրնեմ,
 Սամիկոն ջան, է՛յ:
 Է՛յ Սամիկոն ջան, Սամիկոն ջան,
 Էն օրն եմ ուզըմ, Սամիկոն ջան,
 Էն վըեր ճղացըմը կըրկենի ինք հունցըմ
 Ու մոխրի միշին թիվմ ուտըմ,
 Սամիկոն ջան, է՛յ:
 Էն օրն եմ ուզըմ, Սամիկոն ջան,
 Վըեր բաղըմը պահը ծղբներիս
 Շնոր ինք նորըմ, ծառ ինք տընգում,
 Սամիկոն ջան, է՛յ:
 Էն օրն եմ ուզըմ, Սամիկոն ջան,
 Վըեր մեր ըրեխեքը խուրդա ին,
 Հմի մեծացել քե պիիլ վախտն ա,
 Համա կա վըե՛,
 Սամիկոն ջան, է՛յ:

20 (362)

Վա՛յ լա՛հ լա՛ լիրամ, լա՛հ լա լիրամ,
 Սամիկոն ջան,
 Էտ ե՞փ իր մեռել, վըեր սօր մեռել ես,
 Սամիկոն ջան,
 Տու տապ արա, ես քեզ փըռնեմ, Սամիկոն
 ջան,
 Ես տապ անեմ, տու ինձ փըռնի, Սամիկոն
 ջան:
 Միտս ա՞, վըեր Կարմիր ըխարի դիշերը,
 Էն սարերի միշին թըլքու ինք ըլք, Սամիկոն
 ջան:

Վա՛յ լա՛հ լա լիրամ, լա՛հ լա՛ լիրամ,
 Սամիկոն ջան,
 Տու տապ արա, ես քեզ փըռնեմ, Սամիկոն
 ջան,
 Ես տապ անեմ, տու ինձ փըռնի, Սամիկոն
 ջան:

Էռնա՞կ էն վախտը, վրեր քե հրցնըմ ին,
Ասրմ. «Էտ վրերդիացի՞ իր»
Ասրմ իր. «Ես բովութեղի եմ,
Համա տակին պերքի ա», Մամրկոն ջա՞ն:

Վա՞յ լա՞հ լա՞ լիրամ, լա՞հ լա լիրամ,
Մամրկոն ջա՞ն,
Տու տապ արա, ես քեզ փրոնեմ, Մամրկոն
ջա՞ն,
Ես տապ անեմ, տու ինձ փրոնի, Մամրկոն
ջա՞ն:

21 (363)

Լարի լա, լահ լարի լա՞,
Լահ լարի լա, լահ լարի լա՞,
Դե արի՛, արի՛, Մամրկոն ջա՞ն,
Մամրկոն ջան, Մամրկոն ջա՞ն,
Լա՞հ, լա՞հ, լահ լարի լա՛:

Ես տապ անեմ, տու փրոնի՛,
Տու տապ արա, ես փրոնեմ,
Մամրկոն ջան, Մամրկոն ջա՞ն,
Վրեր գյղնցել ի տու էտքան լնվն ես,

Մամրկոն ջան, Մամրկոն ջա՞ն,
Քեզ իրեր հետ Կարմիր ըլսպրի
Դյերովը ոյերցնիլ չի տու,
Մամրկոն ջան, Մամրկոն ջա՞ն,
Լա՞հ, լա՞ լահ լարի լա՛:

Լարի լա, լահ լարի լա՞,
Լարի լա, լահ լարի լա, լահ լարի լա:
Դե արի՛, արի՛, Մամրկոն ջան,
Մամրկոն ջան, Մամրկոն ջա՞ն:
Վրեր գյղնցել ի տու էտքան լնվն ես
Մամրկոն ջան, Մամրկոն ջա՞ն,
Քեզ իրեր հետ Կարմիր ըլսպրի
Դյերովը ոյերցնիլ չի տու,
Մամրկոն ջա՞ն, Մամրկոն ջա՞ն:

Իմ Մամկոյին տիե միք գիդալ,
Իմ Մամրկոն վրեր ճղղացիցը կյալիս ա,
Կյալիս ա ըլրգկոլու,
Վրեր լըրօնըմ ե՞մ, տեղըմը տընըմ,
Դե աշկըտ ու պարին տես,
Պարին տե՞ս:

